

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3391

Vragen van het lid **Plasterk** (PvdA) aan de minister van Financiën over *het bericht dat woekeraars de wet tegen flitskrediet omzeilen* (ingezonden 7 juli 2011).

Antwoord van minister **De Jager** (Financiën) (ontvangen 24 augustus 2011).

Vraag 1

Bent u bekend met het artikel in de bij de GPD aangesloten kranten¹ over woekeraars die de wet tegen flitskrediet omzeilen?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de mening dat in de in het artikel genoemde gevallen, zoals bijvoorbeeld in het geval van Betaaldag.nl of kortlenen.nl, feitelijk sprake is van kredietverlening en zo ja, bent u van mening dat het hier om exorbitant hoge rentes gaat? Deelt u de mening dat er bij deze rentes, die op kunnen lopen tot omgerekend op jaarbasis 400%, sprake is van woekerrentes?

Antwoord 2

De Wet op het financieel toezicht en de Wet op het consumentenkrediet zijn met ingang van 1 juni 2011 gewijzigd. Met ingang van deze datum is de richtlijn consumentenkrediet (2008/48/EG) geïmplementeerd. Van een krediet is in ieder geval sprake wanneer aan een consument een geldsom ter beschikking wordt gesteld, ter zake waarvan de consument gehouden is één of meer betalingen te verrichten. Met de implementatie van de richtlijn vallen ook consumentenkredieten met een looptijd korter dan drie maanden onder financieel toezicht als de rente en kosten meer dan onbetekenend zijn. Hierdoor vallen ook flitskredieten (kredieten die vaak via internet of sms worden verstrekt, met een looptijd korter dan drie maanden) als de rente en kosten meer dan onbetekenend zijn onder financieel toezicht. De aanbieders van deze kredieten moeten inmiddels een vergunning hebben aangevraagd bij de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Flitskredieten moeten op grond van de nieuwe wetgeving onder andere voldoen aan transparantie-eisen (zoals bijvoorbeeld reclamevoorschriften) en de jaarlijkse maximumkredietvergoeding. Dit betekent dat er jaarlijks niet meer dan een maximaal

¹ GPD, «Woekeraars omzeilen wet tegen flitskrediet», 6 juli 2011.

vergoedingspercentage aan de consument mag worden gevraagd. De kredietvergoeding mag op jaarbasis niet hoger zijn dan 12% plus wettelijke rente (nu 4%) dus in totaal 16% op dit moment. Een vergoeding van rente en kosten van 400% op jaarbasis zou ook mijns inziens een woekerrente zijn en daarmee ongewenst en in strijd met de wetgeving. Uiteraard kan ik niet op specifieke casussen ingaan. De AFM is als toezichthouder de aangewezen instantie om hier een oordeel over te vellen. Van de AFM heb ik begrepen dat flitskredietaanbieders op dit moment de bijzondere aandacht van de AFM hebben.

Vraag 3

Bent u bereid op de kortst mogelijke termijn in te grijpen om te zorgen dat de genoemde kredietverleners zich aan de wet houden?

Antwoord 3

Zoals toegelicht vallen met ingang van 1 juni 2011 ook kredieten met een looptijd korter dan drie maanden (als de kosten meer dan onbetekenend zijn), onder financieel toezicht en geldt ook voor deze kredieten de maximumkredietvergoeding. De wetgeving biedt nu dus mogelijkheden om in te grijpen, zowel voor de toezichthouder, als voor de consument zelf.

Ten eerste moeten aanbieders van kredieten met een looptijd korter dan drie maanden waarvan de hoogte van de kosten niet onbetekenend zijn, een vergunning hebben aangevraagd bij de AFM. Indien geen vergunning bij de AFM is aangevraagd, dan kan de AFM passende maatregelen treffen. Verder zal de AFM handhavend optreden als zij vaststelt dat flitskredietaanbieders die onder de nieuwe regelgeving vallen, zich niet houden aan de transparantieregels en de maximering van de kredietvergoeding. De AFM heeft aangegeven de ontwikkelingen naar aanleiding van de wijzigingen in de Wet op het financieel toezicht nauwgezet te volgen. Zij zal waar nodig maatregelen treffen. Bovendien heeft de AFM een persbericht uitgedaan waarin consumenten worden opgeroepen niet in zee te gaan met aanbieders die opereren zonder vergunning van de AFM. Ten slotte kunnen consumenten zelf op grond van de Wet op het consumentenkrediet en het Besluit kredietvergoeding naar de rechter stappen als zij een te hoge kredietvergoeding moeten betalen. Wanneer de kredietverstrekker dus een hogere vergoeding vraagt dan 16% per jaar, staat voor de consument de gang naar de burgerlijke rechter open.